

POGNAĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 sg m *praet* pognął się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Rozgniewać się gwałtownie; przen [przeciw komu]: Gdyż Plato [...] przeciw słuźebnikowi swemu sie pognął, á zwlec sie iemu kazał chcąc go w pleci pokarać, pothim poznawfzy swoy gniew, zaśromał sie *BielŻyw* 81.

Formacje współrdzenne cf GNACĆ.

MP